

นภ อี้งโพธิ์: หูหลินไวจื่อ: นวนิยายแนวเสียดสีสังคมจีนสมัยหมิง-ชิง (Rulin Waishi: A Satirical Novel of the Chinese Society in the Ming-Qing Period) อ. ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ก่อศักดิ์ ธรรมเจริญกิจ, อ. ที่ปรึกษาร่วม: รองศาสตราจารย์ ดร. ประพิน มโนมัยวิบูลย์, 126 หน้า. ISBN 974-17-0699-5

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษานวนิยายเรื่องหูหลินไวจื่อ ในฐานะที่เป็นนวนิยายเสียดสีที่มีชื่อเสียงที่สุดของจีน โดยมุ่งศึกษาความสำคัญและบทบาทของนวนิยายเรื่องนี้ในวงการศึกษาวัฒนธรรมจีน

นวนิยายแนวเสียดสีของจีนมีต้นกำเนิดมาจากนิทานสอนใจก่อนสมัยจิน (先秦寓言 Xiān Qín yùyán) และผ่านการวิวัฒนาการเรื่อยมา จนมาถึงจุดสูงสุดในสมัยชิง (清 Qīng ค.ศ. 1616–1911) โดยมีผลงานชิ้นสำคัญคือหูหลินไวจื่อ

นวนิยายเรื่องหูหลินไวจื่อได้บรรยายภาพของเหล่าปัญญาชนที่ลุ่มหลงมัวเมาไปกับการสอบเข้ารับราชการ โดยหวังว่าจะได้รับเกียรติยศชื่อเสียง และทรัพย์สินสมบัติมากมายเป็นสิ่งตอบแทน ผู้ประพันธ์ได้แสดงให้เห็นภาพล่อล่อนน่าขบขัน ความหน้าไหว้หลังหลอก และความไร้สาระของตัวละครส่วนใหญ่ในเรื่อง อย่างไรก็ตาม เป้าหมายการเสียดสีของเรื่องมิได้จำกัดอยู่เฉพาะระบบการสอบเข้ารับราชการที่เรียกว่าระบบเคอจู (科舉制度 kējǔ zhìdù) เท่านั้น แต่ผู้ประพันธ์ได้ใช้ความมิดมิตสกปรกของระบบการสอบนี้เป็นเป้าหมายหลักในการเสียดสี เพื่อตีแผ่สภาพสังคมจีนอันเสื่อมโทรมในสมัยศักดินาตอนปลาย

ความสำเร็จของหูหลินไวจื่อได้มีอิทธิพลต่อนักประพันธ์รุ่นหลังในการเขียนนวนิยายแนวเดียวกันออกมาเป็นจำนวนมากในเวลาต่อมา หูหลินไวจื่อจึงได้รับการยกย่องว่าเป็นต้นแบบแห่งนวนิยายแนวเสียดสีของจีน และเป็นนวนิยายเสียดสีที่ยอดเยี่ยมที่สุดของจีน

ภาควิชา.....ภาษาตะวันออก.....	ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา.....ภาษาจีน.....	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา.....2544.....	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....